

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **G., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej Mgr. D. S., advokátom so sídlom v B., proti žalovanému **J. Š.**, naposledy bývajúcemu v Ž., zastúpenému ustanovenou opatrovníčkou H. M., zamestnankyňou Okresného súdu Žilina, **o zaplatenie 540,06 € (16 270 Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 16 C 23/2007, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 26. januára 2009 sp. zn. 5 Co 244/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina uznesením z 18. júla 2008 č.k. 16 C 23/2007-96 uložil žalobkyňi povinnosť, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok v sume 834 Sk za odvolanie, ktorým napadla rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcom výroku pokiaľ ide o časť príslušenstva žalovanej pohľadávky. Súdny poplatok vyrubil podľa položky č. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa a žiadala, aby súd prvého stupňa v rámci autoremedúry v zmysle § 210a O.s.p. zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa. V prípade, ak návrhu nevyhovie, žiadala, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, lebo vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie smeruje iba

proti príslušenstvu pohľadávky, ktoré nie je predmetom samostatného poplatkového úkonu; z príslušenstva, ktoré je súčasťou žalovanej sumy sa neplatí súdny poplatok, keďže úroky z omeškania ako príslušenstvo nie sú samostatným predmetom poplatkového úkonu. Okresný súd odvolaniu žalobkyne nevyhovel a vec predložil na rozhodnutie krajskému súdu.

Krajský súd v Žiline uznesením z 26. januára 2009 sp. zn. 5 Co 244/2008 uznesenie okresného súdu potvrdil. V odôvodnení uviedol, že v preskúmvanej veci odvolanie smerovalo len voči príslušenstvu uplatneného nároku, čím sa stalo samostatným predmetom odvolacieho konania, a teda samostatným predmetom poplatkového úkonu tak, ako to má na mysli § 7 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. Správne preto prvostupňový súd za podané odvolanie vyrubil súdny poplatok vo výške 834 Sk podľa položky č. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala žalobkyňa dovolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a žiadala napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť. Podľa jej názoru z príslušenstva, ktoré je súčasťou žalovanej sumy sa neplatí súdny poplatok, pretože úroky z omeškania ako príslušenstvo nie sú samostatným predmetom poplatkového úkonu, nie sú ani nemôžu byť vyčíslené, keďže ich žalobkyňa požaduje do zaplatenia. Aj v odvolacom konaní by súd mal súdny poplatok za odvolanie vyberať podľa rovnakej sadzby ako v prvostupňovom konaní a vypočítavať ho z rovnakého základu, ak nedošlo k zmene žalobného petitu. V danej veci však k takejto zmene nedošlo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, (len) pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež

proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V danej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o uložení povinnosti žalobkyne zaplatiť súdny poplatok za odvolanie; teda nejde o také uznesenie, ktoré by vykazovalo znaky uznesenia uvedeného v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Z týchto dôvodov prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodit' z § 239 O.s.p.

So zreteľom na obsah dovolania a tiež na povinnosť odvolacieho súdu skúmať vždy, či v konaní nedošlo k procesnej vade konania spôsobujúcej zmätočnosť, skúmal dovolací súd, či konanie na súdoch nižších stupňov nie je zaťažené procesnou vadou v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené.

Dovolateľka nenamietala, že by konanie bolo postihnuté vadou konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a vada tejto povahy ani nevyšla v dovolacom konaní najavo.

Obsah dovolania nasvedčuje tomu, že dovolateľka pri namietaní vecnej nesprávnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o vyrubení súdneho poplatku za odvolanie smerujúce proti zamietajúcemu výroku v časti

úrokov z omeškania zo žalovanej istiny tvrdí, že napadnuté uznesenie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd bez posudzovania správnosti uznesenia odvolacieho súdu uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci je vo všeobecnosti prípustný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktorý možno úspešne uplatniť len vtedy, keď je dovolanie procesne prípustné. Samotné nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie podľa Občianskeho súdneho poriadku procesne neprípustné. So zreteľom na to dovolanie žalobkyne odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať vecnou správnosťou napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. decembra 2010

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková